

Valamely filmnek a YouTube-hoz hasonló online platformra való jogellenes feltöltése esetén a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alapján a jogosult kizárólag az érintett felhasználó postai címét követelheti az üzemeltetőtől, az e-mail-címét, az IP-címét és a telefonszámát azonban nem

A 2020. július 9-i Constantin Film Verleih ítéletben (C-264/19) a Bíróság kimondta, hogy valamely filmnek a szerzői jogok jogosultjának hozzájárulása nélküli, online videoplatformra való feltöltése esetén a 2004/48 irányelv¹ nem kötelezi a bíróságokat arra, hogy elrendeljék, hogy az online videoplatform üzemeltetője megadja a vitatott filmet feltöltő felhasználó e-mail-címét, IP-címét vagy telefonszámát. Az irányelv, amely a szellemi tulajdon-jogot megsértő személyek „címének” megadását írja elő, kizárólag a postai címre vonatkozik.

2013 és 2014 folyamán a Parker és a Scary Movie 5 című filmeket e művek németországi kizárólagos felhasználási jogainak jogosultja, a Constantin Film Verleih hozzájárulása nélkül feltöltötték a YouTube videoplatformra. E filmeket több tízezerszer megjelenítették itt. A Constantin Film Verleih ezért azt követelte a YouTube-tól és annak anyavállalatától, a Google-tól, amelynél a felhasználóknak először egy felhasználói fiók segítségével regisztrálniuk kell, hogy minden olyan felhasználóra vonatkozóan adjon számára bizonyos tájékoztatást, akik ilyen műveket töltöttek fel. A két társaság megtagadta, hogy megadja a Constantin Film Verleih számára a felhasználóira vonatkozó tájékoztatást, különösen az e-mail-címüket és a telefonszámukat, valamint az érintett fájlok feltöltésének időpontjában, illetve a Google/YouTube fiókjukhoz való utolsó hozzáférésük időpontjában általuk használt IP-címet.

Az alapjogvita attól a kérdéstől függ, hogy az ilyen tájékoztatás a 2004/48 irányelv értelmében vett „cím” fogalma alá tartozik-e. Ezen irányelv előírja, hogy a bíróságok elrendelhessek a szellemi tulajdon-jogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól való tájékoztatásadást. Ezen információk között szerepel többek között a jogsértő áruk vagy szolgáltatások előállítóinak, terjesztőinek és szállítóinak a „címe”.

A Bíróság először is, a „cím” kifejezés szokásos jelentését illetően megállapította, hogy az csak a postai címre, vagyis egy meghatározott személy lakóhelyére vagy tartózkodási helyére vonatkozik. Ebből következik, hogy e kifejezés, amennyiben azt további pontosítás nélkül használják, mint ahogyan a 2004/48 irányelv teszi, nem vonatkozik az e-mail-címre, a telefonszámra vagy az IP-címre. Másodszor, a 2004/48 irányelv elfogadásához vezető előkészítő munkálatok² nem tartalmaznak olyan valószínűsítő körülményt, amely arra utalna, hogy a „cím” kifejezést úgy kellene érteni, hogy az nemcsak a postai címre, hanem az érintett személyek e-mail-címére, telefonszámára vagy IP-címére is vonatkozik. Harmadszor, más, az e-mail vagy az IP-címre

¹ A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 8. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

² A 2004/48 irányelv elfogadásához vezető előkészítő munkálatok, és különösen a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének biztosítását célzó intézkedésekről és eljárásokról szóló, 2003. január 30-i európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslat (COM(2003) 46 végleges), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2003. október 29-i véleménye (HL 2004. C 32., 15. o.), valamint az Európai Parlament e javaslatra vonatkozó, 2003. december 5-i jelentése (A5-0468/2003).

vonatkozó uniós jogi aktusok vizsgálatából kitűnik, hogy további pontosítás nélkül azok egyike sem használja a „cím” szót a telefonszám, az IP-cím vagy e-mail-cím megjelölésére.

A Bíróság szerint ez az értelmezés összhangban áll a 2004/48 irányelv tájékoztatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezésének céljával. Az általában a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó minimális harmonizációra tekintettel, e harmonizáció ugyanis e rendelkezés értelmében pontosan körülírt tájékoztatásra korlátozódik. E rendelkezés egyébként különböző jogok – különösen a jogosultak tájékoztatáshoz való joga és a felhasználók személyes adatainak védelméhez való jog – tiszteletben tartásának egymással való összhangba hozatalára irányul.

E körülmények között a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2004/48 irányelvben szereplő „cím” fogalma nem vonatkozik a szellemi tulajdonhoz fűződő jogot sértő fájlokat feltöltő felhasználó e-mail-címére, telefonszámára, valamint az e fájlok feltöltéséhez használt IP-címre vagy a felhasználói fiókjához való utolsó hozzáféréskor használt IP-címre.

A Bíróság mindazonáltal pontosította, hogy a tagállamoknak jogukban áll, hogy a szellemitulajdon-jogok jogosultjai számára szélesebb körű tájékoztatáshoz való jogot nyújtsanak, azzal a feltétellel azonban, hogy igazságos egyensúlyt biztosítsanak a szóban forgó különböző alapjogok, valamint az uniós jog egyéb általános elveinek, mint például az arányosság elvének a tiszteletben tartása között.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499